

(המשך מעמוד 6)

שטחים הכבושים, והמשיכה בגירויים אף השבוע, לא ימצא אף מנהיג פלסטיני אחד בגדה או ברצועה שיקבל את התוכנית.

בוועידה הפיסגה האחרונה, שבה התקבלה מצריים בחזרה לחיק המישפה הערבית, נחתם פרוטוקול סודי, שבו הביעו ראשי כל המדינות הערביות את דנקותם בתוכנית פיסג, הקובעת שהפיתרון היחיד הוא הקמת מדינה פלסטינית בשטחים הכבושים. אושר גם מחדש מעמדו של אש"ף כנציג בלעדי של העם הפלסטיני.

זעזועים בליכוד. על סמך העובדות האלה הודיע מובארכ באחרונה כי הסכם קמפ דייוויד מת, מכיוון שיש ראל הפרה אותו בשעה שחוקקה את חוקיירו של פלסטין וסיפחה את הגולן. כל זה ידוע לשמיד היטב. לכן יכול היה להציע בלב שלם למובארכ לחדש את המשא-המתן על כינון האוטונומי יה, שהופסק לפני שנים בגלל סירובה המוחלט של ממשלת הליכוד לדבר על אוטונומיה רצינית.

זה נשמע יפה. זה יעשה רושם טוב על בורים. בארץ ובח"ל. ואין בכך כל סכנה לתוויה של ממש.

נראה כי גם בליכוד עצמו התחילו להבין את חוסר-התחלת שבמדינות זו. אחרי הכרזת משה עמרם (ראה ראיון השבוע) ואחרי ששלמה ("צ"ץ") להט הודיע השבוע שהוא דוגל בהחזרת כל השטחים הכבושים, יצא השבוע גם אהוד אולמרט בנכות פיניו צה"ל מהערים ברצועת-עזה ומסירת השיל-טון בהן לתושבים.

אשה היודעת פרקי אבות אמרה: מהרסיך ומחריכך מנך יצאו: אני רוצה לראות שבטוריה היו נותנים לכם לדבר ככה!"

כיכר ריונגוף לא המתה מזדהים. עם ישראל המשיך לשכון לבטח בביתו. "העשן קרא ליו" יום השבת, שעות הצהריים, עצרת מחאה של תנועת "יש גבול" ליד מחסו"ארו, בדרך בואך עזה.

בשעה 10:30 התכנסו כמה עשרות ליד הדואר המרכזי ברחוב אלנבי בתל-אביב, כדי לצאת במרוכז למחסום. רבים מהם מוכרים מהפגנות קורמות. אחרי שעת-נסיעה הגיעו למחסום. גשם-זלעפות ירד, השמים היו קודרים, כאילו היה בהם לספר את סיפור האי-רועים הקשים.

המחסום נראה כנקודת-גבול מאוב-טחת היטב. אנשי צבא ומיטרה ואנשי שב"כ המתינו למפגינים.

כ-200 מפגינים נאספו במקום, והי נפיו שלטים שטרטבו בגשם. ביניהם: "שלום ישראל-פלסטיני", "שילחו את החיילים הביתה", "ישחרר צ'ארלס לנצ'ר תיכף ומיד", "די להרג ילדים, די לרצח בשטחים".

הגשם והקר העז במקום לא הפריעו. בעזרת מגאפון התחילו בקריאת הסיסמות.

בין המפגינים היתה לאה לשם, אישונה של אורי אריב, ח"כ מתי פלד וחיים הנגבי מהרשימה המתקדמת לשלום.

חיילי המילואים נהגו, כך עובר להם הזמן מהר יותר.

אב ובנו הגיעו מהעיריה הכרואית רהט שבנגב: "העשן בשטחים הכבושים

עדיין לא חושבת על סירוב צעיר אחר שעמד לידה סירב להודות בשמו. אני לא רוצה שהסיווג הביטחוני שלי ייפגע". כנראה לא ידע שהוא מצולם עלידי גורמי הביטחון, וששעתו עוד תגיע.

לצד המפגינים עמד עורר-הדין גידעון כהן, כמשקיף מטעם, האגודה לזכויות האזרח, ששמר על המפגינים שלא תופר זכותם, ממתין להתערב אם יהיו מעצרים.

לצלילי מנגינת השיר "הגביע הוא שלנו" אילתרו במקום תמליל רלוונטי: "יאללה, יאללה, יאללה, יאללה / צאו מעזה וראמלה..." וחזרו חלילה.

שעה אחרי תחילת עצרת המחאה הודיע דובר "יש גבול", ישי מנחמין: "אנו קוראים לשחרר את חברנו עופר כסיף מהכלא הצבאי... הכלוא הראשון מבין 160 חברי "יש גבול" שחתמו על סירוב לשרת בשטחים הכבושים, ושקראו לחיילי-צה"ל "להפסיק את פעולות-הדיכוי".

העצרת התפורה. האיזור נישאר גשום וקודר.

החוקה של שלום חנוך. מסע הפירסום הגדול שערך "הוועד הציבורי למען חוקה לישראל" בשבוע האחרון קרא לאזרחים לבוא ולהפגין בעד חקיקת חוקה, בכיכר מלכ"י ישראל.

בתל-אביב, שידעה ימים טובים של הפגנות המוניות, ללא הופעת אמנים-מסע-הפירסום האחרון ואיגון הערב עלה לוויעד 15 אלף דולר, לרברי מנהל הוועד, יוסי וייסוסור. עד כה הוצא סכום של 200 אלף דולר לקידום העניין.

בשעה 19:30 התכנסו כ-10 אלף

ציון צמיר, העולם הזה

מפגינת הלאה הכיבוש בתל-אביב
שבטוריה יתנו לכם לדבר ככה"

הקהל היה צמא לאמנים, צמא לפורקן מהמתח של התקופה האחרונה. בזה אחר זה עלו חיים משה, שירד אחרי דקה בגלל בעיות במערכת-ההגברה, קורין אלאל, שלמה גרוניך, אריאל זילבר והגדול מכולם שהכל ציפו לו — שלום חנוך. הוא פתח בשיר משוּח לא בא. שורה אחת מהשיר אומרת "הציבור מטומסס, ולכן הציבור משלם..." היא גרפה מחיאות-כפיים סוערות.

שלום חנוך, זמר-מחאה, נרתם כל-כולו לעניין החוקה. שיר חדש שלו, תנו לחיות, עבר הסכה לרצוים חוקה — הקהל כולו השתתף. שלום חנוך עשה את הערב.

דוני חיים כולנו פליטים!

ליוסף שילוח יש מסר: כפליט יהודי הוא מבין את הפליטים האחרים

ענת סרגוסמי

גם אני פליט! אמר יוסף שילוח לכמה ידידים קרובים, שבאו לחזות בהצגת היחיד החדשה שלו. גם אותי לקחו מהארץ שבה נולדתי, והביאו אותי הנה, לישראל, והתייחסו אלי כמו אל פליט!

הצגת החדשה של שילוח, המסע, מורכבת מקובץ שירים וסיפורים של סופרים ומשוררים פלסטיניים: ע'סאן כנפאני, מחמוד דרוויש, סמיה אל-קאסם, אמיל חביבי, בולנר אל-חידרי. הוא מספר, למשל, סיפור של ילד שגדל בכפר בגליל. הילד מתאר ילדות (המשך בעמוד 35)

מפגינים למען החוקה בתל-אביב
כהוא לא יעבור"

ציון צמיר, העולם הזה

מפגינת "יש גבול" ואבי פרחן ליד מחסום ארו
שילחו את החיילים הביתו"

ציון צמיר, העולם הזה

קורא גם לנו לבוא לכאן, אמר האב. כאה גם קבוצה ערבית מחיפה. הם קראו "רבינו, רבינו, התפטר — השלום שווה יותר".

תושבים עותיים שעברו במחסום הביטו במפגינים בסקרנות. רכבים שאינם נושאים לוחית-רישוי של עזה, או שאינם שייכים לתושבי גוש-שיק"ף, לא הורשו לעבור, והוחזרו כלעומת שכאן.

שעה קלה אחרי-כך הגיע למקום אבי פרחן בליוויית ארבע נערות ובידיהן שלט הקורא למפגינים "בוגדים" והסרבן הוא שפן. המתנחלים היהודיים כחבל-עזה שלחו את נציגם הכודר. הם עצמם העדיפו להישאר ספונים בבתיהם המחוממים.

האווירה התחממה, צוות-טלוויזיה וזים נכנסו לפעולה, התחילו לצלם כדי להעביר את התמונות לארצות-יהם. הטלוויזיה הישראלית לא ראתה לנ-כון לשלוח למקום צוות-סיקור. גם לא הרדיו, שהודיע אחרי-כך בחושיות. מת-יישבים יהודים ברצועת-עזה קיימו במי-קום הפגנת-נגד, כאילו היו שם המוני מתנחלים, ושתי ההפגנות היו שוות בגודלן.

זיווה גולדובסקי, מחותמות "מיכתב השמיניסטיים", הגיעה אף היא להפגין. היא עומרת להתגייס כחודש נובמבר,

התנגות סוף שבוע הפגנתי

הגשם ירד על כל המפגינים: אנשי ימין, שמאל ויורשי ד"ש

יוסי עיידוז

יום השישי בצהריים, כיכר-ריונגוף, תל-אביב.

קבוצה קרויה "הלאה הכיבוש" קיימה עצרת-מחאה. 23 איש ואשה נושאי שלטים, וביניהם הפרופ' צבי רן — מרצה בחוג להיסטוריה כללית באוניברסיטת תל-אביב, עמדו בגשם הבלתי-יפוסק וקראו סיסמות בנגות הכיבוש, המעצרים המינהליים, הגי-רושים, ההרג הבלתי-יפוסק ונגד כל מה שכלול במדיניות היד החזקה".

קבוצה קטנה של אנשים התגודדה סביבם. אחדים ניסו להוריד בכוח את השלטים. אחדים הסתפקו בקללות עי-סיסות, ששלחו את המפגינים לגיהי-גום.